Senecký raj

Príbeh o snehovej vločke

Strašidelné príbehy

Mikuláš

Nový rok 2013

Vianoce

03 - 2012

Súkromné liečebno-výchovné sanatórium
Dialničná 1,
903 01 Senec

Úvodník

Ani sme sa nenazdali a znova sú tu najkrajšie sviatky roka, Vianoce. Krajina je pokrytá bielou pokrývkou snehu, za oknom poletujú snehové vločky a my všetci sa tešíme na čas strávený s našimi najbližšími.

Kým ale zasadneme k štedrovečernému stolu a budeme si rozdávať darčeky, poohliadnime sa aj za predchádzajúcim mesiacom. Jeho začiatok sa niesol v duchu spomienky na ľudí, ktorí s nami už nie sú, ale aj strašidelnými historkami zo záhrobia spojenými so sviatkom Dušičiek. Aj naši chlapci napísali niekoľko príbehov, z ktorých vám budú naskakovať na koži zimomriavky.

Ani tento rok na nás nezabudol Mikuláš a doniesol bohatú nádielku aj tým, ktorí veľmi neposlúchali. Prinesieme vám novinky o našich úspechoch, výletoch a zážitkoch, predstavíme nových chlapcov v našom zariadení.

Pri čítaní zimného čísla Seneckého raja vám prajeme veľa oddychu a zábavy.

Obsah

Básnické okienko 2
Pamiatka zosnulých 3
Strašidelné príbehy 4-6
Dievča snov 7
Snehová vločka 7-8
Mikuláš.....9
Lov kaprov 10
Kto som?.....10-11
Na kávičke 12
Vianoce.....13
Majstri štetca.....15
Príbeh o SLVS.....16
Ježiško.....16
Cudzojazyčné okienko 17
Silvester.....18
Tajnička.....19
Blahoželáme 20

Redakčná rada

Šéfredaktor: Patrik Štibrány
Predseda redakčnej rady:
Mário Polgár
Členovia redakčnej rady:
Erik Kadlečík, Juraj Klčo, Sebastian Abramovič, Andrej Šedivý, Nikolas Nemec, Nikolas Václav, Adam Navrátil, Nikolas Rigo,

Básnické okienko

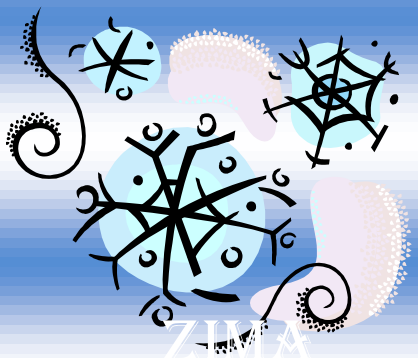

ZIMA

Zima, zima, zimička,
mrznú mi už obe líčka.
Cesty, lúky, i domy,
kto to má na svedomí?
Asi biela pani!
Sype biely sneh
horami a dolinami.
Stromčeky i kríčky
tuho spinkajú,
celú zimu prespia.
A keď sa zobudia,
všetko sa roztápa
a kvitnú kvety.

Mário, 8. ročník

MIKULÁŠ I.

Vitaj, vitaj Mikuláš,
Čo v batohu pre nás máš?
Cukríky i čokoládky
a či dáky perník sladký?

Celý rok sme poslúchali,
aj si uši umývali!
Žiadny z nás sa nebil veru,
na kolene nemal dieru.

Tak ako sme sľúbili,
všetci sme sa ľúbili.
Rýchlo, rýchlo rozbaľ vrece,
nikto z nás už čakať nechce.

MIKULÁŠ II.

Mikuláš sa raduje,
Fujavica zaduje.
Odnesie ho kúsok ďalej,
prinesie on našej malej,
mandarinky, čokoládky,
čačky-mačky na parádu,
všelijaké nové hračky,
sníva o nich postojačky.

Zaduj víchor!
Nech už je tu Mikuláš!
Ľavá nôžka, pravá nôžka,
nakuknem mu do batôžka
a pomôžem vybaliť,
zaplníme celý byt.

Erik, 9. ročník

Báseň o láske

Naša láska kvitne ako kvet na jar,
Naša láska je väčšia ako vrch Everest.
Naša láska je večná ako Slnko.
Naša láska je silnejšia ako býk.
Tak láska moja, buďme spolu naveky.

Nikolas, 7. ročník

Pamiatka zosnulých alebo dušičky

Pamiatka zosnulých alebo dušičky

Ľudia poznajú tento sviatok pod pojmom dušičky. V takej podobe ako tento sviatok poznáme dnes, je údajne známy od roku 998 kedy ho zaviedol francúzsky opát Odillo. Sviatok dušičiek je však omnoho starší.

Dušičky pochádzajú z keltskej tradície, zo sviatku Samhain. Samhain sa slávil v deň keltského nového roku, v deň, kedy sa podľa keltskej viery prelína náš svet so svetom mŕtvych. Dušičky sú spomienkou na zosnulých, ktorí ešte nie sú na túto skutočnosť pripravení a prechádzajú fázou očisťovania. Kelti zapaľovali ohne, aby sa duša pozostalých mohla zahriať a stráviť s nimi noc. Sviečky, ktoré dnes zapaľujeme, sú pozmenenou formou práve tejto tradície.

Dušičky sa dnes slávia v celom kresťanskom svete a prenesene aj v USA, kde je tento sviatok známy ako All Hallow´s Day, resp. Halloween.

Začiatkom novembra ľudia navštevujú cintoríny, aby si zaspomínali na svojich blízkych. Na hroby kladú vence a kvety a zapaľujú sviečky. Tento deň je spomienkou na tých, ktorí už nie sú medzi nami.

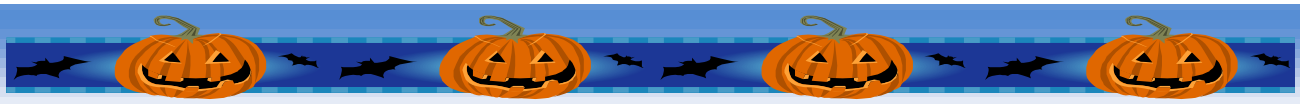

Strašidelné príbehy

TAJOMNÁ ZÁTOKA

Ešte pre spánkom v posteli rozmýšľam o rybačke v jednej zátoke, kde už dlho nikto nelovil, lebo tam panuje legenda o sumcovi takom veľkom, že sťahuje rybárov do vody. Ja tomu neverím a zaspávam. Ráno sa budím a sadám do auta s prútom a zopár umelými nástrahami.

Po príchode k lodi sa trochu chvejem, neviem čím to je, ale nezaoberám sa tým. Ďalšie čo mi tu nesedí je, že keď som sem šiel na ryby tak svietilo slnko a teraz je obloha nejaká čierna. Aj voda sa mi zdá čierna. Konečne nahadzujem udice, nedarí sa mi. Zdvihol sa nesmierne silný vietor a začali sa tvoriť veľké vlny. Akoby toho nebolo málo, počujem za sebou kroky v spleti konárov. Otáčam sa, ale nič nevidím. Avšak, stále to pokračuje a počuť to bližšie a bližšie. „Doparoma, čo to je dnes za deň!" Vo vode som

o voľačo zavadil a trhám môj najobľúbenejší a najkrajší vobler. Naviažem nový a opäť nahadzujem. Po krátkej chvíli vidím rybu. Neviem čo to je, ale podľa sily ťahu

usudzujem, že to nebude veľká ryba. Mám pravdu a po krátkom boji zdolávam asi štyridsať centimetrov dlhého zubáča a púšťam ho späť.

Začalo veľmi fúkať. Vedľa mňa padol obrovský strom, len tak-tak, že ma nezabil. Už to tu nevydržím, k tomu velikánskemu vetru začalo navyše pršať a okolo mňa lietali blesky. Na druhej strane brehu blesk udrel do stromu, ktorý padol do vody. Balím udice a odchádzam do auta. Avšak je tu problém! K autu sa nemôžem dostať kvôli spadnutému stromu a šľak ma ide trafiť keď vidím, že moje auto je celé rozbité. Na ňom je spadnutý velikánsky strom. Škaredo nadávam a mojim jediným úkrytom je previs pod brehom. Tam aspoň nefúka a neprší. Plánujem tu prečkať búrku, keď vtom vidím kúsok odo mňa vo vode veľký tmavý tieň. Zbystrím zrak a zisťujem, že je to obrovský sumec.

Zrazu ma niekto poklopká po ramene: „Nie, pomóóóc, sumec si po mňa prišiel!"

Patrik, 6. ročník

Strašidlá a zombíci

Žil raz jeden Peter a Milan. Chceli ísť do lesa, aj keď im to mama zakázala. V noci šli rodičia spať o polnoci. Mama chlapcom popriala dobrú noc, ale keď rodičia zaspali, zobudil sa Milan a zobudil aj Peťa. Išli do lesa.

V lese bola veľká tma. Boli tam strašidelné stromy, ktorých sa opýtali: „Ako sa dostaneme domov?" Strom odpovedal: „Ha, ha, hááá." Zrazu sa zjavili zombíci. Chlapci nemali mobil, preto nemohli zavolať pomoc. Doma do ich izby vošla mama a zľakla sa. Videla krv a zombíkov. Kričala o pomoc. „Dajte mi pokoj!" Mamu zabili, ale otec nič nepočul. Až ráno hľadal manželku v celom byte. Vošiel do izby, tam bol kopec krvi a jeho žena bola zavraždená. V skrini kde majú Peter a Milan oblečenie, boli celý čas schovaní vrahovia. Otec zavolal policajtov. Hneď prišli a vypytovali sa ako sa to stalo. Otec povedal: „Neviem, lebo ja som v noci spal a keď bolo ráno, moja manželka bola už mŕtva. O 8.30 som vstával, potom som to išiel povedať deťom. Klopal som im na dvere, samé sa otvorili. A potom som uvidel manželku." Policajti pátrali a pátrali.

V lese zatiaľ boli Peter a Milan a utekali pred príšerami. Peťo bol už skoro pri dome a kričal Milanovi nech ide rýchlo ďalej. Zrazu zistili, že nemajú kľúče. Otec znova volal policajtov, aby mu pomohli nájsť synov. Milan hovorí: „Zabíjate ľudí, tak ale mňa nemusíte!" Policajti prišli, našli chlapcov, ale s nimi aj príšery zo záhrobia. Jeden policajt hovorí: „Pusť ho!" K súboju prišla aj Krvavá Mary, veď všetky strašidlá a duchovia musia držať spolu. Peťo s Milanom zazvonili na byt a otec im otvoril. Policajti dlho bojovali s duchmi a príšerami, nakoniec ich všetkých zničili.

Otec, a jeho synovia plakali od šťastia, ale aj od smútku za ich maminou. Zazvonil zvonec a hororu bol koniec.

Andrejko, 5. ročník

Naša tvorba - komiks

Dievča snov

V mojej práci vám poviem o dievčati mojich snov. Ale, nebude to také presné ako v realite.

Mala by byť milá a v prvom rade slušná. Mala by mať zmysel pre humor a dobrosrdečnosť. Otvorenosť by jej nemala chýbať. No poďme k veci! Mala by mať hnedé oči a dlhé čierne vlasy a sladký pohľad, že keď ju uvidíte, tak by ste sa na ňu pozerali s otvorenými ústami a vyvalenými očami. Mohla by byť vyššia, ale nižšia ako ja. Slušné vyjadrovanie by nemalo chýbať u dievčaťa ako je ona.

Nechcel by som, aby sa obliekala ako nejaká rozmaznaná ženská. Nemala by byť lenivá. Vadilo by mi, keby bola ako niektoré moje kamarátky, t.j. že by sa rada opíjala, prehnane fajčila, nebodaj drogovala. Mala by sa obliekať tak, aby sa mi čo najviac páčila. Nepáčilo by sa mi na nej, keby bola neustále na facebooku. Tak, to by bolo všetko o mojom dievčati snov.

Juraj, 9. ročník

Snehová vločka

Koncom novembra, keď sme sa boli s celým 8. ročníkom pozrieť na výstavu fotografií a ľudových odevov v mestskej galérii Labyrint, sa nám naskytla príležitosť zapojiť sa do výtvarnej súťaže. Už jej názov znel zimne, rozprávkovo: „ Rozprávka o zatúlanej snehovej vločke.“ Celá škola zobrala do rúk ceruzky, farbičky, zapojila fantáziu a vznikli krásne obrázky. Každý z nich bol originálny, každý zobrazoval túto tému inak. No a nakoniec, naša snaha bola odmenená úspechom. Síce sme sa neumiestnili na prvých miestach, ale aj čestné uznanie z rúk pána Wagnera nás veľmi potešila.

A keďže sa udeľovanie cien konalo na Mikuláša, tak sme dostali aj balíčky so sladkosťami a inými drobnosťami.

Ak máte trocha voľného času a chcete sa pozrieť na túto zaujímavú výstavu, tak vás srdečne pozývame do galérie Labyrint v Senci.

Marcus, 8. ročník

Na výstave fotografií o prírode

Danko, čestné uznanie v 1. kategórii

Mário, čestné uznanie v 2. kategórii

Marcus, 2.kategória, čestné uznanie

Mikuláš

Každoročne prichádza 6. decembra všetky deti potešiť vzácna návšteva - Svätý Mikuláš. Málokto vie, že pôvod tohto vševediaceho dobrodinca nie je na ďalekom severe, ale priamo v Malej Ázii, dnešnom Turecku.

Práve tu pôsobil v prvej polovici štvrtého storočia biskup menom Mikuláš. O jeho živote a činoch je známych len málo faktov a dôkazov. Historické zdroje prezrádzajú, že bol nielen temperamentnou osobnosťou, ale taktiež veľkým diplomatom, ktorý neraz uprednostnil milosť pred tvrdým zákonom a pomohol tak mnohým ľuďom v núdzi.

A tak je celkom prirodzené, že práve Svätý Mikuláš je jednou z najobľúbenejších postáv a to nielen vo svete Kresťanstva. Mikuláš sa narodil medzi rokmi 270 a 286 v Patare – dnešných ruinách pri mieste Kalkan v Turecku. Bol synom majetných rodičov, ktorých dedičstvo neskôr rozdal chudobným. Keď mal 19 rokov ho jeho strýko, vtedajší biskup z Myry (dnes mesto Demre na juhu Turecka), vysvätil za kňaza a vymenoval za predstaveného kláštora Sión. Krátko po jeho smrti sa Mikuláš vydal na púť do dnešného Izraela. Po návrate ho vyhlásili za svätého a stal sa nástupcom svojho strýka v Myre, malej obci juhozápadne od Antalye. Bol povestným svojou dobročinnosťou, ktorá ešte viac vzrástla, keď sa v Myre stal biskupom. /na obr. kostol Svätého Mikuláša pri Demre - kedysi Myra/.

Veno pre tri panny

O živote Svätého Mikuláša koluje mnoho legiend. Najznámejšia a najrozšírenejšia z nich z neho spravila svätého patróna detí známeho po celom svete. Prispel k tomu príbeh o mužovi, ktorý vyšiel na mizinu a rozhodol sa, že zo svojich troch dcér urobí neviestky, lebo im kvôli chýbajúcemu venu nemohol nájsť ženícha. Mikuláš, ktorý zdedil bohatstvo po svojich rodičoch, tajne vhodil hrudky zlata cez komín a okná ich domu a zmenil tak osud dievčat, ktoré sa mohli napokon šťastne vydať.

Deň úmrtia sa stal sviatkom

6. december, deň úmrtia Svätého Mikuláša, bol vyhlásený za sviatok. Presný dátum jeho skonu nie je známy. Podľa historických zdrojov umrel niekedy medzi rokmi 345 a 351 v Myre. Keďže Mikuláša už niekoľko storočí považujú za patróna detí, je tento cirkevný sviatok výnimočný najmä pre mladých ľudí. Mikuláš je známy aj ako patrón požiarnikov, cestovateľov, hospodárov, obchodníkov, mäsiarov, rybárov, námorníkov a mnohých ďalších.

Na Slovensku je už tradíciou, že Mikuláša pri obdarúvaní detí 6. decembra sprevádza aj čert. Tento zvyk sa rozšíril aj do ďalších krajín. Rozdiel je aj v mene, ktoré má tento dobrodinec: Santa Claus (Severná Amerika), Sinterklaas (Holandsko), Father Christmas (Anglicko), Noel Baba (Turecko), Saint Nicolas (Francúzsko), Pai Natal (Portugalsko) atď. Jedno však majú spoločné: Svätého Mikuláša, dobrodinca z Myry a samozrejme darčeky.

Zimný lov kaprov

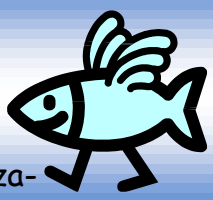

Kapry sa teraz v zimných mesiacoch nasádzajú do rybníkov, riek a ostatných vodných diel. Kupuje ich Slovenský rybársky zväz od súkromných rybníkov, a potom ich vypúšťajú do vôd Slovenského rybárskeho zväzu. Tento rok boli kapry nasadené 29. 10. 2012 a lov bol okamžite povolený, ale bolo prikázané ich po chytení pustiť späť do vody. Ja som sa teda rozhodol ísť na ryby. Na lov som vybral ako návnadu klasickú konzervovanú kukuricu Bonduelle. Je veľmi dobrá a kvalitná, chutí najmä rybám, ale aj rybárom. Udicu som vybral klasickú – plavačku. Je to jemný prút značky D.A.M a vydrží aj pekné kusy rýb. Ako silón som vybral ION-POWER 0,25 mm, ktorý je veľmi jemný silón, ale zato udrží úlovok s hmotnosťou 6,84 kila. A nemôžem zabudnúť rybársku stoličku a môžeme ísť na ryby!

Tak teda, došli sme na miesto lovu, idem loviť kapry na Chorvátskom ramene v Petržalke. Pred štyrmi dňami sem bolo nasadených osem ton Kapra rybničného typu Lysec. Dal som na háčik kukuricu a hodil. O pätnásť minút som spozoroval prvý ťuk na plaváčiku, kapry v zime berú potravu veľmi jemne. Zľahučka sa začal potápať plaváčik, tak som ho prisekol a začal päť minútový boj s rybou. Bola to zábava, po ťažkom boji som ho vytiahol na breh, vybral háčik a zmeral. Potom som ho odfotil a pustil späť do vody a povedal som mu, nech mi pošle otca a ďalej som chytal. Do dvoch hodín som chytil ešte ôsmich kaprov, a potom som šiel domov.

Tento lov ma milo potešil a aj povzbudil. Z rýb som bol príjemne naladený a upokojený. Rybárčenie je najlepší koníček.

Lukáš, 9. ročník

Kto som?

Volám sa Nikolas, narodil som sa 30.9.2001 a som z Turian. Teraz bývam v Bratislave, moja mama sa volá Ivana, otec Michal, brat Samuel a starký Ján. Z jedla mám najradšej vyprážaný syr. Mám rád aj pekné baby, ale im vadí, že mám ryšavé vlasy. Mám rád svoju rodinu, aj keď rodičia sú rozvedení. Ale mám ich rád a to je podstatné! Teraz som tu, v tomto ústave. Je tu tiež dobre, ale lepšie je predsa len doma. Mám tu málo kamarátov, ale mám dobré vychovávateľky a zatiaľ sa mi darí.

Nikolas, 5. ročník

Spoznajte ma

Volám sa Nikolas, mám 15 rokov a pochádzam z Veľkých Ludiniec, okres Levice. Prišiel som sem hlavne za školu, lebo som sa neučil a robil som zle učiteľom, nadával som, hádzal som mokré vreckovky na plafón.

Môj cieľ je zlepšiť si správanie, lepšie sa učiť a nikomu nerobiť zle. Chcem ísť čo najskôr k mojej rodine a mojim kamarátom, k frajerke.

Moja rodina je veľmi dobrá, len už nie je taká ako bola. Stala sa veľká nehoda, zomrel mi môj jediný brat, ktorý mal 16 rokov a teraz by mal 18.

Mám rád svojich kamarátov ako svojich bratov a sestry. Môžem sa na nich spoľahnúť keď mám nejaký problém, stále mi pomáhajú.

Doma máme deväť psov, 5 Francúzskych buldočekov a 4 Ratlíky. To sú moje psy a niečo o mojej rodine.

Nikolas, 8. ročník

Adam

Volám sa Adam, mám štrnásť rokov, ale o chvíľu budem mať pätnásť. Pochádzam z Banskej Štiavnice, okres Žiar nad Hronom.

Došiel som sem za to, že som robil zle v škole. Čo s tým chcem robiť? Zlepšiť sa, aby som mohol ísť domov k mame a aby som mal dobé známky. Chcem ísť domov a vidieť rodinu a sestru, babky, deduška a brata čo príde na Vianoce k nám.

Mám rád svoju rodinu, dal by som za nich aj život. Kúpia mi hocičo, čo si poviem, dajú mi všetko čo majú. Mám veľmi veľa kamarátov, pomáhajú mi s domácimi úlohami, aj všelijakými hrami, s futbalom.

Mám dvoch psov Kokerov, sú veľmi zúriví, ale mám ich rád, aj oni mňa.

Z filmov mám rád akčné – Hulk, Hellboy a tak. Kupujem si ich každý týždeň nové.

Adam, 8. ročník

Na kávičke s ...

pánom Klačanom

Ako na[illegible]sobí čas Vianoc?
Sviatočne, p[illegible]emočne. Sú pre mňa najkrajšie v roku.

Načo sa najviac počas Vianoc tešíte?
Na darčeky, atmosféru Vianoc, koláčiky, domáce Slonie uši s džemom.

Čo ste dostali na Vianoce minulý rok?
Knihu, kozmetiku a príležitosť byť so svojou rodinou, čo ma naplnilo spokojnosťou.

Čo zvyknete jedávať na Vianoce?
Dodržiavam pôst, ale jeme rybu s majonézovým šalátom a o polnoci kapustnicu.

Aký je váš najkrajší zážitok z Vianoc?
Z detstva, Vianoce s rodičmi.

Ste veriaci?
Áno, som veriaci.

Máte na Vianoce živý, alebo umelý stromček?
Živý, borovicu. Vychutnávam si salónky.

Máte na Vianoce živého kapra vo vani?
Nie ☺

Aké zvyky dodržiavate na Vianoce?
Tradičné zvyklosti Záhoria. Pôst a tak ďalej.

S kým trávite Štedrý večer?
S rodinou. Vzhľadom na vzdialenosť s mojim bydliskom a mojich rodičov mi je ľúto, že nie som s nimi.

Za rozhovor pánovi zástupcovi ZŠ SLVS ďakujeme.

Lukáš, 9. ročník

Vianoce

Na Slovensku sa na Vianoce, sviatky narodenia Ježiša Krista, pripravujeme už štyri týždne dopredu. Počas tohto obdobia nazývaného **Advent**, ktoré nám v sebe nesie posolstvo očakávania príchodu malého Ježiška, ľudia chodia do kostola, kupujú či pripravujú darčeky pre svojich blízkych, ozdobujú si svoje príbytky dekoráciami. Svoje nezastupiteľné miesto má **adventný veniec**, častokrát z čečiny, ktorý je ozdobený štyrmi sviecami zodpovedajúcimi počtu adventných nedieľ. Umocňuje vianočnú atmosféru v období pred Štedrým dňom, či už je umiestnený v byte na stole alebo zavesený na dverách. Je znamením nádeje a holdom tomu, ktorý prichádza.
U detí je veľmi obľúbený **adventný kalendár**, ktorý prináša radosť a iskričky v očkách každý deň od 1. decembra, kedy si otvoria prvé okienko a nájdu v ňom nejakú tú dobrôtku.

Sviatok sv. Mikuláša (6. decembra) majú radi najmä deti, ktoré počítajú dni a noci, kedy od neho do svojich vyleštených čižmičiek dostanú množstvo sladkých darčekov. Tie si však musia pripraviť už v podvečer predchádzajúceho dňa a dať si ich vyčistené do obloka, aby si v nich ráno našli očakávané dobroty či iné milé prekvapenie. U nás je Mikuláš známy ako bielovlasý deduško s veľkou bradou v červenom kabáte a zvykne chodiť spolu s anjelom a čertom, ktorí mu pomáhajú rozdávať darčeky či „čertovské" odmeny.

13. december je ďalším zaujímavým dňom v predvianočnom období. **Sviatok Lucie** patrí do série tzv. stridžích dní, ktoré predchádzajú Vianociam. **Trvali od Kataríny** (25. novembra) **do Tomáša** (21. decembra). Viazali sa tiež **na Ondreja** (30. novembra), **Barboru** (4. decembra), **Mikuláša** (6. decembra) a **Luciu** (13. decembra). Ľudia verili, že v tento deň môžu strigy aj uvidieť. Podľa najznámejšej ľúbostnej veštby si na Luciu dievčatá pripravili trinásť lístočkov. Na dvanásť z nich napísali rôzne mužské mená, pričom posledný trinásty zostal prázdny. Lístočky poskrúcali a postupne, počas nasledujúcich dní ich po jednom zničili (pálili). Predposledný lístok spálili na Štedrý deň ráno, a posledný otvorili večer. Meno, ktoré na ňom bolo napísané, malo byť menom budúceho manžela. Ak zostal posledný lístok prázdny, budúci rok sa dievčina ešte vydať nemala.

24. decembra, na **Štedrý deň**, na Slovensku začíname sláviť Vianoce. Na východnom a čiastočne aj na strednom Slovensku sa tento deň nazýva aj "vilija" alebo "vigilija", odvodený od latinského "vigília", čo znamená predvečer sviatku. Najväčším sviatkom Vianoc je **1. sviatok vianočný** (25. decembra) – deň Kristovho narodenia, i keď história nevie presne určiť, kedy sa naozaj narodil. Na Štedrý deň sa zvykne držať pôst, ktorý končí východom prvej hviezdy. Deťom sa vravelo, že ak vydržia do večere nič nejesť, uvidia zlatú hviezdu alebo zlaté prasiatko. Kým deti chystajú vianočný stromček, gazdinky pečú, varia a chystajú rôzne dobroty na štedrovečerný stôl. Medovníčky či iné koláče majú už napečené niekoľko dní dopredu. Jedlá, ktoré sa podávajú sa líšia podľa zvykov a tradícií v rôznych regiónoch Slovenska. Spravidla však na bohato prestretom štedrovečernom stole nesmie chýbať chlieb, cesnak, med, oblátky, kapustnica, ryba, zemiakový šalát, opekance (pupáky, bobaľky), koláče, ovocie. Po večeri sa spievajú koledy, rozbaľujú vianočné darčeky, na ktoré sa nielen deti veľmi tešia. Mnoho ľudí sa zúčastňuje polnočnej omše, aby oslávili narodenie Ježiša Krista a zaspievali si najkrajšiu vianočnú pieseň „**Tichá noc, svätá noc**". 25. decembra a 26. decembra rodiny často zostávajú spolu, idú do kostola alebo navštevujú svojich príbuzných a priateľov.

Zdroj: http://vianoce.sk/18262-sk/vianocne-zvyky-a-tradicie-na-slovensku.php

Znova je tu ten krásny čas . . .

A je to tu opäť ako každý rok. Čas mieru, oddychu a pokoja, je to čas Vianoc. Každý sa teší na kapra plávajúceho vo vani, na vyzdobený vianočný stromček plný sladkostí a saloniek. Po celom dome rozvoniavajú vône perníkov a koláčov. Tešíme sa na to celý rok, stretneme sa so vzdialenou rodinou. Svietia svetielka na stromčeku a dotvárajú sviatočnú atmosféru. Tešíme sa na darčeky.

Ale aj tak sa z toho všetkého najviac teším na to, ako pôjdem na Vianoce chytiť kapra. Dúfam, že sa mi to tento rok podarí, lebo minulý som nechytil a išiel som ho kúpiť do obchodu. Aj keď ma baví chytať ryby, tak ich nejem.

Ústavaci sa tešia hlavne na vianočné prázdniny. Tešia sa, že pôjdu domov a budú s rodinou, frajerkou a najbližšími.

Lukáš, 9. ročník

Majstri štetca

Ani v tento sviatočný čas, keď sa už každý z nás teší na Vianoce sme nelenili a namaľovali sme zopár farebných výkresov, vyzdobili sme si triedy, izby a hlavne vianočné stromčeky. Pozrite si to, čo sa nám podarilo vytvoriť.

Andrejkove práce, 5. ročník

Snehuliak od Sebastiana, 6. ročník

Príbeh o SLVS

Bolo to v jeden deň, keď mi kurátorka zaklopala na dvere a povedala mi: „Baľ sa, ideš do ústavu.“ Ja som si pomyslel že nevadí, ale prišiel som sem a zrazu sa to menilo. Chýbal mi otec, mama a moja celá rodina a vtedy som si kládol otázku prečo som neposlúchal, behal som po vonku a robil som zle. Hneval som sa na rodičov, ale oni mi chceli iba dobre, ja som ich nepočúval. Preto vám chcem povedať, že keď budete robiť doma i všade dobré veci, tak budete s vašou rodinou. Ja som tu už pomaly rok a viem, aké to tu je niekedy ťažké. Ste bez blízkych ľudí, tak sa snažte robiť veľmi dobré veci, aby ste neskončili ako ja. Spamätajte sa, lebo všetci vás majú radi!

Boh nám dal desať prikázaní – nezabiješ, budeš si ctiť otca i matku, budeš poslúchať a nebudeš kradnúť. Mali by sme ich dodržiavať.

Teraz budú Vianoce a ja dúfam, že pôjdem z ústavu domov. Mám tu jedného najlepšieho kamaráta ktorý ma chápe a je dobré, keď aj vy máte kamarátov. Aspoň s ním mi je tu veselšie.

Sebastian, 6. ročník

Čo som zistil o Ježiškovi

Bol som doma na Vianoce, vonku snežilo a tešil som sa na darčeky. Zrazu som počul zvoniť zvonček. Vyšiel som na balkón spolu s mamou, ale ona zrazu odbehla dnu a ja som šiel rýchlo za ňou. Bál som sa, lebo bola všade tma. Prišiel aj môj brat. Stáli sme v našej izbe a zrazu sa začali kývať dvere, lebo za nimi niekto stál. Počuli sme kroky, nasledovali sme ich a vošli sme do izby, kde bol stromček. Tam bola naša mama a ja s bratom som sa veľmi radoval, lebo sme videli, že tie darčeky nám pod stromček dáva ona a nie Ježiško.

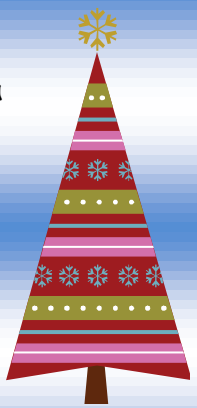

Nikolas, 6. ročník

Cudzojazyčné okienko

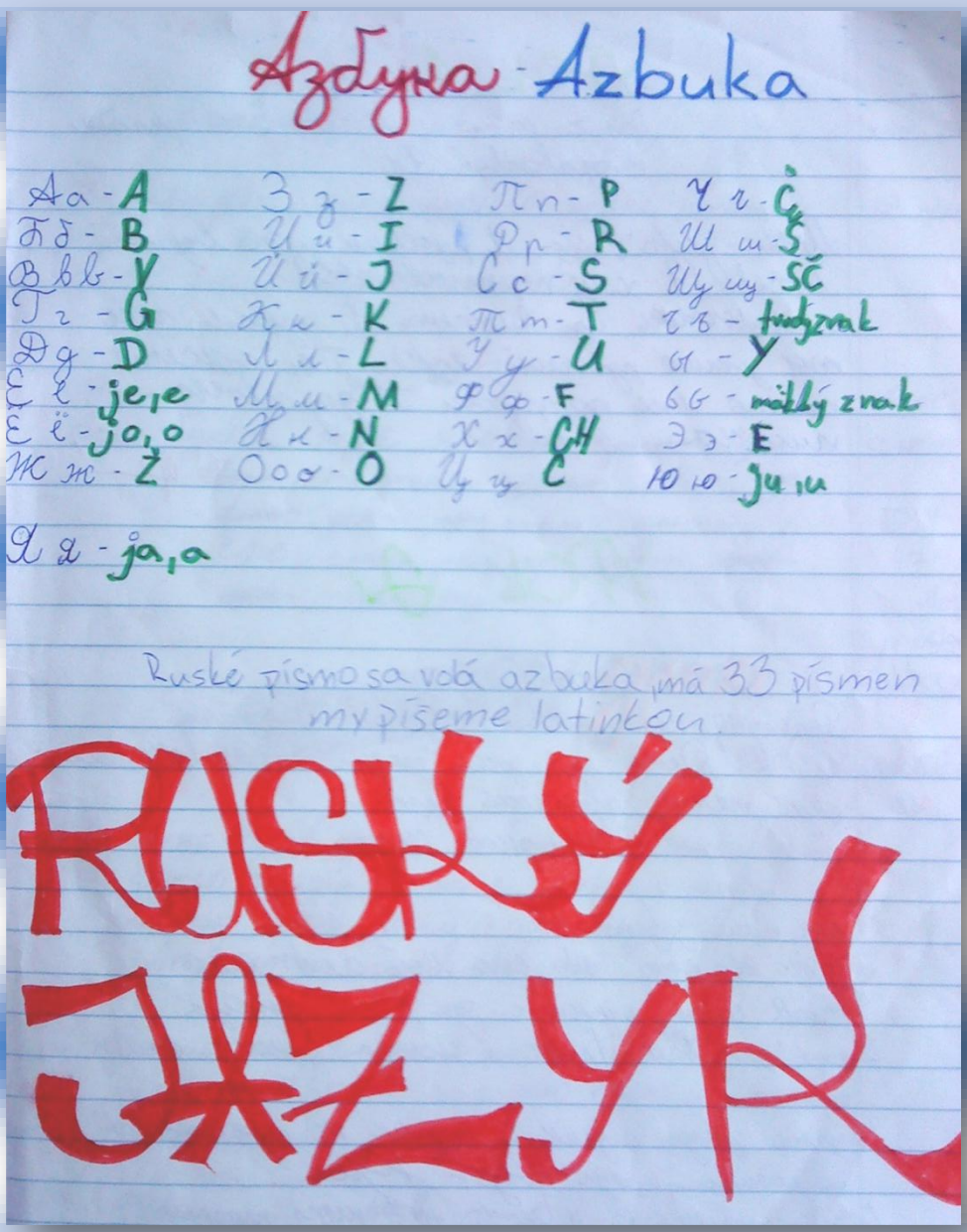

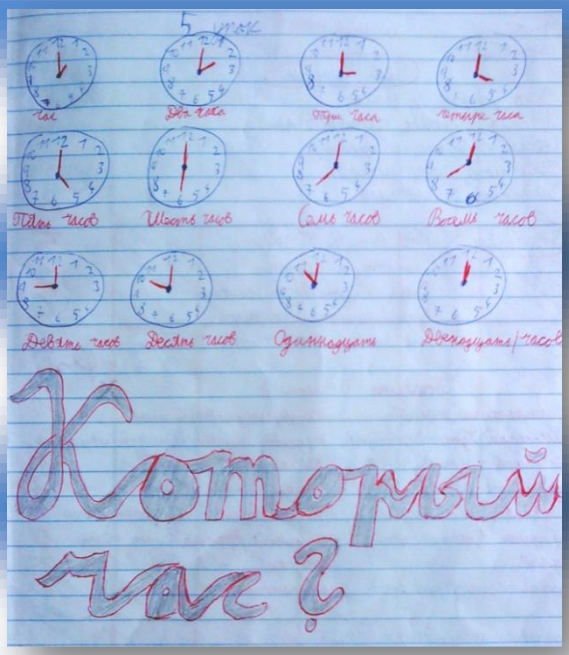

DJ Tulo

Sme akí sme, nedá sa s tým nič spraviť,
žiadny ústav nám nepomôže, môžete nás aj zabiť.
Každý deň utekáme, nemôžete nás chytiť,
raz už takí sme, nedá sa s tým nič spraviť.
Veľké telá, dvojmetroví chlapi,
samé jazvy, samé svaly a duté hlavy.
V ústave je brána zatvorená pred drogami aj fetom,
tu je fetom železo, čo robí z tela betón.

Lukáš, 9. ročník

Silvester

Silvestrovské oslavy sú oslavy Nového roku, konajúce sa v posledný deň roka Gregoriánskeho kalendára, 31. decembra na Silvestra. Historicky prvé oslavy nového roku zaznamenali v Mezopotámii roku 2000 pred naším letopočtom, kde ho vítali v polovici marca, v čase jarnej rovnodennosti a Gréci začínali písať nový kalendár v deň zimného slnovratu. Július Cézar v roku 46 pred naším letopočtom zaviedol nový, tzv. Juliánsky kalendár, v ktorom rímsky panovník ustanovil 1. január prvým dňom nového roka.

Poslednému dňu v roku sa kedysi hovorilo aj „starý rok" alebo „babí deň. Po dedine chodlili tzv. kurine baby, teda dvaja muži prestrojení za ženy. Jeden so slameným vencom a zvoncom, druhý v kožuchu, na ktorom mal sukňu zo slamy prepásanú povrieslom. Ženy túto slamu trhali a vkladali sliepkam do kurína, aby aj v budúcom roku dobre znášali vajcia.

Na oplátku za slamu dostávali „kurine baby" výslužku v podobe slaniny, klobás, chleba, koláčov či pálenky. Aj starý zvyk chodenia tzv. ometačiek sa väčšinou dodržiaval na dedinách, ale postupne zanikol. Ometačky boli chudobné ženy, ktoré chodili pred koncom roka symbolicky vymetať platne na pieckach, aby po celý rok dobre horeli. V minulosti sa v podvečer na Silvestra schádzali veriaci v kostole, aby sa na svätej omši poďakovali Bohu za uplynulý rok. Večer sa zvyčajne konala veselica. Táto tradícia sa začala až po 2. svetovej vojne, pretože dovtedy boli zábavy až do Troch kráľov zakázané.

Na Silvestra sa pripravovala takmer rovnaká večera ako na Štedrý deň, len s tým rozdielom, že sa mohlo jesť aj mäso. Aj na stole bol rovnaký obrus, ale aj chlieb.

Atmosféru večera posledného dňa v roku už v minulosti dotvárali mládenci streľbou a práskaním bičom. Obvyklé bolo tiež obradné umývanie a preobliekanie sa do čistých šiat.
Noc, ktorá predchádzala Novému roku mala zvláštnu moc zásluhou rôznych veštieb. Verilo sa napr., že sa čo sa v tú noc prisnije, to sa aj splní. Mágia mala vplyv aj na predpovede počasia – červené zore ráno veštili víchrice, búrky, neúrodu a biedu, drobný hustý dážď bol zasa predzvesťou hustých plných obilných klasov.
K zvykom patrilo aj zametanie smetí do kúta miestnosti, nie von, aby sa niekto „nevymietol" z domu, teda aby nezomrel. Zakázané boli tiež niektoré práce v domácnosti, ako pranie a vešanie bielizne, pretože ten, kto ju vešal, mohol ťažko zomierať, alebo sa dokonca obesiť. V silvestrovskom období sa konali zakáľačky, ktoré boli sviatkom celej rodiny. Zvykli sa plánovať svadby a žilo sa už očakávaním príchodu fašiangov. Zimné zvyky a tradície na Silvestra a Nový rok sa líšili podľa regiónov a charakterizovali vtedajší život a dobu.

Zdroj: http://najmama.aktuality.sk/clanok/228631/tradicie-a-zvyky-stareho-silvestra-aj-noveho-roka/

Tajnička od Mária

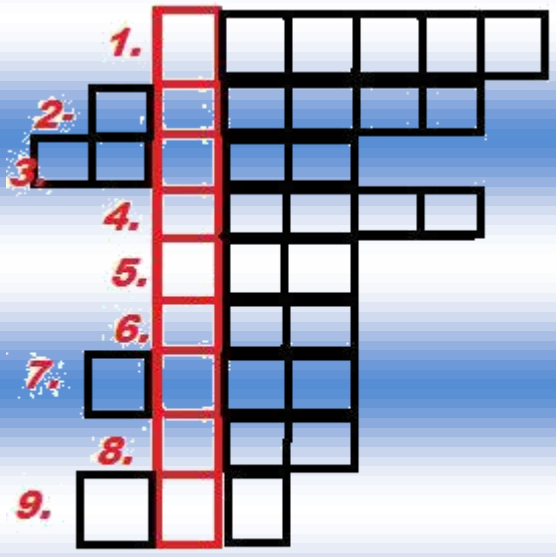

1.Štvornohý najlepší priateľ človeka
2.Niekde napísaná iba časť z básne alebo prózy sa nazýva...
3.Bez .... nie sú koláče
4.Zviera podobné králikovi
5.Miesto,v ktorom bývaš
6.Časť tváre..nad ústami
7.Miroslava inak
8.Spíme v ...(časť dňa)
9.Zviera,zároveň vybrané slovo po m

Blahoželáme

Pevné zdravie, veľa lásky, spokojnosť a pohodu,
šťastný život bez starostí a vždy dobrú náladu.
Všetko najlepšie k Vášmu sviatku ☺

Erik, 3. november
15 rokov

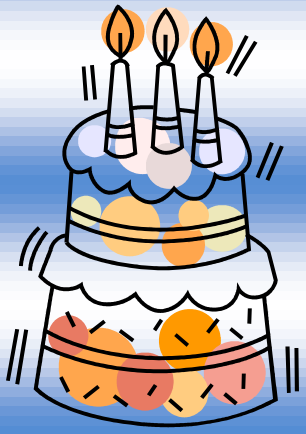

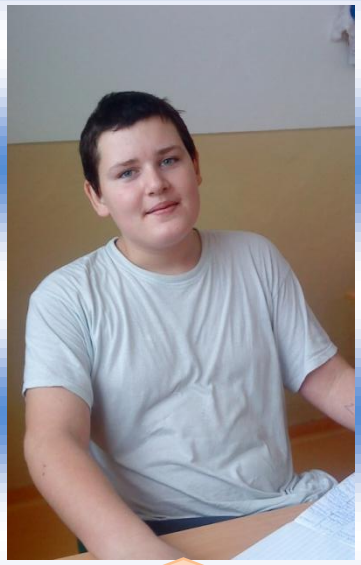

Mário, 25. december
15 rokov

Adam,
8.december
14 rokov

Blahoželáme tiež Jakubovi zo 7. ročníka – 13 rokov, Paľovi zo 7. ročníka – 14 rokov, Andrejovi zo 7. ročníka – 15 rokov

K meninám blahoželáme všetkým Nikolasom, Adamom a Andrejom. Všetko najlepšie ☺